

Salam, əziz dostum.

Sənə hələ tanımadığın, lakin sənin haqqında tez–tez düşünən bacın yazır. Şadam ki, səninlə danışmağa və səninlə fikirlərimi bölüşməyə imkanım var. Deyiləsi o qədər çox şey var ki, sanki bu kağız yetməyəcək. Amma ilk öncə özümü təqdim edim. Özümü Pinqvin adlandırım. Yox, gülmə, xahiş edirəm. Mən pinqvinləri çox sevirəm (onlar çox gözəl heyvanlardır) – bu həyatda mənim ən dəyərli insanım məni belə adlandırır.

Mən də sənə kimi məqsədlərlə, arzularla, bir az da gerçəkləşməyəcək fikirlərlə dolu bir insanam. Mənim də sənə kimi maraqlanıdığım çoxlu şeylər var. Bir az bunlardan bəhs etmək istəyirəm (Çox istərdim ki, cavab məktubunda sən də səni maraqlandıran şeylər haqqında danışasan). Gecələrdə ulduzlara baxmağı sevirsənmi? Bəs aya baxmağı? Yoxsa daha çox günəşi sevirsən? Bəlkə də, gecələrdə ulduzlara baxıb xəyal etməyə heç cəhd etməmişən. Yaxşı, kosmos haqqında bir balaca nağıl danışım.

Biri var idi, biri yox idi, bir balaca qız var idi. O, ulduzlara baxıb öz gələcək həyatını, sevgi və səadətə dolu ömrünü xəyal etməyi çox sevirdi.

Amma bir gün o, günəşlərə baxanda kövrəldi. Tale onu ən sevdiyi insanların itkisi ilə vurdu. Bilirsən, o dilxor olanda evdən çıxıb yerə uzanıb göyə, parlayan ulduzlara, aya baxaraq düşünməyə başlayırdı. Göyə baxanda bilirsən nə hiss edirdi? Tünd mavi göy onun üçün xəyali həyat idi, ulduzlar isə, həmişə ona gülən və həyatı daha gözəlləşdirən itirilmiş insanlar idi. Ay isə... ay haqqında yad insanlara danışmağı sevmirdi, bu onun sirri idi. Bilirsən o niyə xoşbəxt və arzularla dolu gələcək yerində bütün bunları təsəvvür edirdi? Onun üçün çox dəyərli insanlar göydə məskunlaşıb ev inşa edib, hətta bağçada çiçəklər, meyvə ağacları tikmişdilər. Onlar göydə yaşayırdılar. Sülh naminə mübarizə aparmaq üçün onlar göyə getmişdilər. Qızın iki qardaşı və ən yaxın dostu ulduz olub xəyali, hüdudsuz göyə uçmuşdular. Aprelin 1–i idi. Gün günəşli idi, sanki keçmiş günlər kimi adi və sakit keçəcəkdi... lakin qızın ürəyi narahat idi.

O hələ eşitməmişdi ki, sərhəd xəttində döyüşlər gedir, amma bilirdi ki, fəlakət çox yaxındır. Bir gün əvvəl ən yaxın dostunu qucaqlayıb vidalaşmış və yenə xidmətə yollamışdı. Bu dəfə onu yola salanda kövrəlmişdi. Düz deyirlər ki, gözyaşları yaxşı əlamət deyil. O gecə demək olar ki, yatmamışdı. Gün çıxan kimi, dərhal telefonu götürüb dostuna zəng edib. Onunla danışanda dolğun və aydın səsini eşidirdi amma hiss edirdi ki, dostunun ürəyi tez–tez döyünür. Qız soruşanda ki, hər şey yaxşıdırımı, dostu sakitcə cavab verdi. “Mənimlə pis heç nə baş verə bilməz. Amma istəyirəm biləsən ki, bir neçə dəqiqədən postlara gedəcəyəm. Bəli, səni aldatmayacağam, burada vəziyyət gərgindir. Amma əmin ol ki, bütün bunları ondan ötrü edirəm ki, anam, sevdiyim qız, sən sülh içində yaşayasınız. Bir şey də deyim. Əgər nə isə baş versə, bil ki, hər gecə bir Mələk sənə şirin yuxunu izləyəcək. Səni qucaqlayıram. İndi isə getməliyəm”. Telefon bağlandı, və qız bir daha onun səsini eşitmədi, daha onunla qucaqlaşmadı, daha onun günəş kimi parlayan gözlərini görmədi. Dostu ilə danışandan dərhal sonra qız öz qardaşlarına zəng vururdu, ancaq zənglərə cavab verən yox idi.

Səhərin günəşli havası birdən qaranlıq və ağır havaya dəyişdi. Elə bil qız da ölmüşdü. O, dörd hissəyə bölünmüşdü. Üç hissəsi yox idi, ölmüşdülər. Axı bizə yaxın olanların ölümü ilə bizim bir hissəmiz ölür. Həyatın fəlakətlərinə onun yalnız bir hissəsi tab gətirirdi, o tez–tez yıxılırdı, lakin itirilmiş insanların xatirəsi qalxıb irəliləməyə vadar edirdi. Gecələri gəlib onu qucaqlayan Mələk onun yalnız bir hissəsini görürdü. Nağılın sonunda göydən üç ulduz düşüb, amma düşən ulduzlar heç bir zaman qızın arzularını gerçəkləşdirmədilər.

Bilirsən, bu nağıl realdır. Qəhrəman isə mənəm. Onlar getdilər ki, mən yaşayım, onlar getdilər ki, mən daha parlaq gələcək görüm, onların gülüşü yarımçıq qaldı ki, mən gülümsəyim, əmin olaraq ki, onlar bunu hiss edirlər. Görürsən tale bizimlə nə qədər ədalətsiz davranır. Bilirsən, bütün var–gücü ilə ağlamaq istəyəndə gülmək nə qədər çətindir, bağırmaq istəyəndə susmaq nə qədər çətindir, çünki içində yığılmış ağrını söküb atmaq istəyirsən. Onlar qəhrəman olublar, amma ölmədilər, çünki qəhrəmanlar ölmürlər, onlar ölməzdir.

Bilirsən yağış damlları altında küçədə gəzmək və Əsgərin əlini xəyali tutub onun yanında olduğunu təsəvvür etmək nə deməkdir? Sonra qarşından gələn əsgəri səninki ilə qarışdırıb bir an öncə yaxınlaşıb qucaqlaşmaq isətəmək nə deməkdir? İnan, mən bilirəm.

Bilirsən, səhərləri oyanıb əlinə telefonu alaraq sənə çox yaxın olan insanın nömrəsini yığıb amma elə də zəng vurmamaq nə qədər ağrılıdır? Çünki bilirsən ki, sevdiyin insanın yerinə bir qız deyəcək ki, telefon söndürülmüşdür. Bilirsən, onlar indi ona görə burda deyillər ki, mən və sən gecələrdə başımızı arxayın yastığa qoyub sülh içində yataq.

Amma bilirsən, biz hamımız qəhrəmanıq. Sən də qəhrəmansan, mən də qəhrəmanam. İnamla öz əsgərlərini gözləyən bizim və sizin qızlarınız qəhrəmandırlar. Hər axşam öz oğulları üçün dua edən bizim və sizin analarınız qəhrəmandırlar. Doğum evlərində hər gün doğulan uşaqlar, xəstəxanalarda müalicə alan qocalar da qəhrəmandırlar. Gəl heç kəsi ayırmayaq.

Sevimli dostum, düşünürəm ki, sən də mənim kimi sülh içində yaşamaq istəyirsən. Təəssüf ki, bilirəm ki, məktubum bu vətənpərvər iş böyük təsir bağışlamayacaq, lakin düşünürəm ki, mən və sən, yəni biz Birlikdə gələcək nəsilləri Sülh İçində Yaşamağın İncə Mədəniyyətini öyrədə biləcəyik. Biz Birlikdə öz uşaqlarımızı sülhsevərlik ruhu ilə böyüdə biləcəyik. Biz Birlikdə sülh gələcəyinə aparın yolu açmağa bilirik.

Gələcəyimiz naminə, uşaqlarımızın dərdsiz və parlaq gələcəyi naminə, gələcək nəsillərin həyatla dolu gələcəyi naminə biz bunu BİRLİKDƏ etməliyik.

Mən sülh haqqında pıçıldamaq istəyirəm. Gəl ədavətimizi unudub sülh şəraitində, əmin–amanlıqda yaşayaq. Axı əvvəllər də biz dost olmuşuq, bir–birimizin sevincini, yasını bölüşürdük. Gəl bir–birimizi sevak, bütün dünyaya sevgi yayaq, hamıya göstərək ki, iki millət bir–birini səmimi və təmənnəsiz sevə bilirlər. Gəl dünyanın Güclü, Qürurlu və sülhsevər Olmasının İncə Mədəniyyətini öyrədək.

Gəl qoymayaq ki, bizdən kimsə özünə dəyərli və doğma insan üçün ağlamalı olsun. Gəl ikimiz də əlimizdən gəldiyi qədər elə edək ki, göyə baxanda gözlərimizdən dərd göz yaşları axmasın.

Gəl səhərləri daha nəmli yastıqlarda oyanmayaq. Gəl elə edək ki, hərbi xidmətə gedən hər bir Əsgər üçün daha qorxmayaq. Gəl elə edək ki, qəlblərimiz həsrətdən tutulmasın. Gəl elə edək ki, Ölüm, Acı, İtki, Gözyaşı və Həsrət bizə daha qonaq gəlməsin. Gəl sülhə bir parça olaq.

Mən bilirəm ki, sənin gözlərindən gözyaşları axmadı. İnan, mən şəfqətə ehtiyac duymuram. Təəssüf ki, çox qürurluyam. Amma ümidvaram ki, səmimi fikirlərimi, acılı xatirələrimi, dərddli günlərimi həmçinin sülhə olan arzumu sənə çatdırı bildim.

Böyük sevgi ilə sənin dostun Pinqvin

P.S. Əgər bir gün göyə baxanda görsən ki, Ay sənə gülümsəyir, onun gülüşünü eşitsən, əmin ol ki o, mənəm. O zaman mənimlə danışırsan. Söz verirəm, sənə qulaq asacağam.